

ת"פ (חדרה) 65044-06-23 - מדינת ישראל ע"י נ' אסיל גרבאן ע"י

ת"פ (חדרה) 65044-06-23 - מדינת ישראל ע"י נ' אסיל גרבאן ע"י שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 65044-06-23

מדינת ישראל ע"י

ב"כ מתמחה הגב' רנה זמיר

נגד

אסיל גרבאן ע"י

ב"כ עו"ד פאדי זועבי

בית משפט השלום בחדרה

[23.12.2024]

כבוד השופט אלכס אחטר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים אשר הוצג בפני ביום 22/1/24. במסגרת ההסדר לא גובשה בין הצדדים הסכמה עונשית וכל צד טען לעונש בהתאם לעמדתו וזאת לאחר שעניינו של הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

סיוע לפציעה של עבריין מזוין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) + סעיף 31 לחוק העונשין, החזקת סכין שלא כדין

עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא עבירה לפי סעיף 380 + 29(א) לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 16/6/23 סייע הנאשם לאחר לפצוע את המתלונן, וכן תקף את המתלונן בצוותא יחד עם אחרים באופן שנגרמו למתלונן חבלות של ממש כמפורט בכתב האישום, כך גם בנסיבות אלה החזיק הנאשם בסכין שלא כדין מבלי שהוכיח כי החזקתו הייתה למטרה כשרה.

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן, הראשון מיום 6/6/24 והשני מיום 15/10/24.

תסקיר מיום 6/6/24:

במסגרת תסקיר זה שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, את הרקע האישי והמשפחתי שלו, את התייחסותו לעבירות בהן הורשע בהליך זה, את עמדתו כלפי נפגע העבירה, וכן נבדקה נזקקותו הטיפולית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא נזקקות טיפולית ומביע נכונות לשלבו בהליך טיפולי מתאים, נוכח גילו הצעיר ובהעדר הרשעות קודמות ולצד יתר הגורמים שנבחנו ע"י שירות המבחן, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם בעתיד ובנסיבות אלה המליץ לבחון את האפשרות של מינוף ההליך המשפטי ושילוב הנאשם בהליך טיפולי. לצורך כך המליץ לבית המשפט לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך 4 חודשים. בית המשפט אימץ אך המלצת שירות המבחן וישיבת הטיעונים לעונש נדחתה. תסקיר מיום 15/10/24:

במסגרת תסקיר זה ציין שירות המבחן כי חלה תנועה מסוימת בעמדותיו של הנאשם הוא מצליח להתבונן על התנהגותו האלימה, משתף בקשייו להציב גבולות לקרוביו או לחבריו וזאת לצד הכרה כי במצב בו הוא חווה לחץ חברתי ומחויבות כלפי אחרים הוא עלול לפעול ללא שיקול דעת. שירות המבחן זיהה כי קיים צורך במענה טיפולי למצבו של הנאשם וזאת על מנת להפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד מצידו של נאשם זה, ועל כן, המליץ לבית המשפט, ככל שיוחלט על מיצוי האפיק השיקומי, להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד הטלת צו מבחן של 12 חודשים, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי כספי לנפגע. חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

לאור המלצת שירות המבחן מיום 15/10/24, הופנה עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת כשירתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות. ביום 18/11/24 התקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות. טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 29/10/24 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש. המאשימה - הגישה במסגרת טיעוניה תמונות החבלה שנגרמו למתלונן (ת/1) ומסמך רפואי התומך בחבלות (ת/2). לעמדתה, לאור חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, גם לאחר תיקון כתב האישום, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה צופה פני עתיד קנס ופיצוי. המאשימה תמכה את טיעוניה בהפניה לפסיקה שלשיטתה תומכת ומבססת את מתחם הענישה הנ"ל. המאשימה התייחסה גם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, וכן לקחה בחשבון את המלצת שירות המבחן. אולם לעמדתה אין לאמץ את ההמלצות האמורות בתסקיר וזאת לאור המסוכנות הנשקפת מהנאשם, האינטרס הציבורי, והעובדה כי מדובר בהמלצה בלבד.

המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לצד הטלת רכיבי ענישה נוספים כגון מאסר על תנאי ופיצוי.

ב"כ הנאשם - הדגיש במסגרת טיעונו את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה כי הנאשם נטול הרשעות קודמות, אשר הודה בכתב אישום מתוקן, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר, ב"כ הנאשם הפנה להמלצות שירות המבחן וכן לתקופה בה הנאשם היה עצור טרם שוחרר בתנאים מגבילים. בנסיבות אלה, ביקש לאמץ את עמדת שירות המבחן, שכן לעמדתו מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע מרשו נע בין מאסר על תנאי או מספר חודשי מאסר בודדים שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד.

בענייננו ולאור הנסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירות, ובמיוחד על בסיס עמדת שירות המבחן ביקש ב"כ הנאשם שלא למצות את הדין עם מרשו ולהסתפק בהטלת הענישה הטיפולית והשיקומית לצד הטלת ענישה קונקרטית בדמות עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם ביקש לומר אף הוא את דברו כדלהלן: "אני מצטער אני לא אעשה זאת שוב ואני ממשיך להתייצב בפני שירות המבחן עד הסוף".

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וזאת מתוקף כתב האישום המתוקן, שכן מעשיו של הנאשם, וודאי על רקע נסיבות ביצועם, מלמדים על המסוכנות הרבה הטמונה בו, וכן בפגיעה בערכים המוגנים שהם הפגיעה בזכותו של הנפגע לביטחונו ולשלמות גופו ובזכויותיו לשלווה ולביטחון אישי.

הפסיקה התייחסה לא אחת והביעה שאט נפש מדרך הפעולה הקלוקלת של עשיית דין עצמי באמצעות הפעלת אלימות ושימוש בנשק במסגרת יישוב סכסוכים (ר' ע"פ 3573/08 עוואדרה נ' מדינת ישראל (13.04.10) וכן פסקי הדין המאזכרים שם).

לא אחת נקבע כי יש לנקוט בגישה עונשית מחמירה, ראויה והולמת ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, שכן פוטנציאל הנזק בעבירות אלה הוא רב וזאת גם טרם השימוש בחפץ כזה או אחר, וודאי לאחר שהנאשם בוחר לעשות שימוש בחפץ, תהא תוצאת האירוע אשר תהא ויהי חלקו אשר יהיה.

ברוח תיקון 113 לחוק העונשין, יש לתת מעמד בכורה לעקרון ההלימה. לעניין זה, ראו ע"פ 1892/15 מדיעם נ' מדינת ישראל, שם נקבע בין היתר כדלהלן: "בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים "לפתור סכסוכים" בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין, או בכלי משחית אחר".

בית המשפט מצווה להביע את מורת רוחו מהאלימות בחברה, ובמיוחד מהדרך בה בוחרים נאשמים לפתור את סכסוכיהם. על אחת כמה וכמה, כאשר הפתרון מלווה בשימוש בנשק קר, מוטלת החובה על בתי המשפט להעביר מסר לפיו לא ניתן להשלים עם אלימות שכזו.

בע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח". וכן ככפי שנאמר בע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה (23.03.16) אמנם ביחס לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות אך דברים אלה מתאימים גם כאן בשינויים המחויבים: "רבות כבר נפסק אודות תופעת השימוש בסכינים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מבתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים".

לעניין מנעד הענישה הרחב נכתב: "אירועי אלימות המגולמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה. בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגינן הורשע הנאשם".

בע"פ 4609/14 צורדרקר בסט נ' מדינת ישראל (01.03.15) קיבל בית המשפט העליון את ערעור הנאשם שהורשע בניסיון לגרימת חבלה באמצעות בקבוק זכוכית שבור במאבטח של מלון על רקע שכרות והקל בעונשו מ-18 חודשי מאסר ל-9 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ת"א) 3144-04-15 מדינת ישראל נ' רביבו (04.04.16) הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שבהיותו שיכור, זרק וניפץ בקבוק וודקה על נהג הסעות שסירב להסיעו וגרם לו לשבר באפו.

בע"פ 4011/14 פלוני נ' מדינת ישראל (16.11.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 7 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער הכה מאבטח באמצעות בקבוק שתייה וגרם לו שבר בגולגולת, חתך במצח ואובדן הכרה. המערער היה על סף בגירות ואחרי שתייה מופרזת של אלכוהול, לחובתו עבר פלילי בגינו ריצה כבר עונש מאסר והוא לא נטל אחריות מלאה על המעשים. עוד נקבע כי לנוכח חומרת המעשים עונש המאסר שהוטל עליו הינו מקל מאוד.

ברע"פ 1601/14 פרץ נ' מדינת ישראל (03.03.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין ותקיפה סתם. המערער תקף את המתלונן בכניסה למועדון, דחף אותו, השליך לעברו אבן שלא פגעה בו ובהמשך הכה בפניו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לשני פצעים סביב עין שמאל.

בעפ"ג (מרכז) 37112-10-15 מדינת ישראל נ' היילה (17.12.16) הוחמר עונשו של המערער ל-12 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת עונשי מאסר מותנים לאחר שהמערער בהיותו נתון להשפעת אלכוהול חבט בראשו של המתלונן באמצעות בקבוק בירה שהתנפץ בעקבות כך. למתלונן נגרם חתך בצידו של הראש שטופל בהדבקה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' ברזינסקי (22.03.10) נדחה ערעור על קולת עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לאחר שתיית אלכוהול עם חבריו שבר המשיב, שהיה חייל באותה עת, בקבוק זכוכית ריק על ראשו של אחד מחבריו והכה חבר נוסף בבקבוק השבור וגרם לו חתכים גדולים. המשיב הורשע לאחר שמיעת הוכחות ושירות המבחן המליץ על אפיק טיפולי. נקבע כי לצד החומרה היתרה שבמעשיו, יש חשיבות להליך השיקומי המבטיח והמשמעותי שבו מצוי המשיב. הודגש כי זהו מקרה יוצא דופן המצדיק העדפת שיקולי שיקום.

- ברע"פ 3230/21 עדילה נ' מדינת ישראל (13.05.21) - מבקש 1 הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין בצוותא, איומים וקשירת קשר לביצוע עוון בכך שיצא במסגרת קבוצה לאתר את המתלונן, כשחברי הקבוצה מצוידים בכלי תקיפה, אלה וצינור ברזל. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתלונן חתך גדול בקרקפת והוא נחבל בידו השמאלית ובצווארו. בית משפט השלום קבע למבקש 1 מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. בשל העדר עבר פלילי ונכונות לקחת חלק בהליך טיפולי, נגזרו על מבקש 1 - 12 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.
- ברע"פ 3842/21 גודייב נ' מדינת ישראל (03.06.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה כשהעברין מזוין וצירף תיק של עבירת גרימת היזק בזדון. בהתאם לעובדות, הנאשם השליך בקבוק זכוכית על ראשה של המתלוננת, וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בראשה (בתיק המצורף בעט הנאשם במראת צד של רכב ושברה על רקע ויכוח על שימוש בדרך). בית משפט השלום גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר. הן הערעור בבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.
- ברע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין בכך שחבט בראשו של המתלונן בבקבוק משקה אלכוהולי והבקבוק נשבר. לאחר מכן, הנאשם הטיח הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לחתך בסמוך לאוזנו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד המתחם כך שינוע בין 9 ל-24 חודשי מאסר והחמיר את עונשו ל-12 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה רשות הערעור וקבע שהרף שהוצב בבית המשפט המחוזי אינו מצדיק התערבות בגלגול שלישי. ראו לעניין זה גם רע"פ 4454/18 בוחבוס נ' מדינת ישראל ורע"פ 8960/15 בולטנירוב נ' מדינת ישראל. עם זאת כל מקרה ומקרה נדון על פי נסיבותיו הייחודיות, על פי תוצאות האירוע, וכן על פי מאפייניו של מבצע העבירה לרבות העובדה כי בענייננו הנאשם הורשע בעבירה של סיוע לפציעה ולצד יתר העבירות. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקחתי בחשון את תיקון כתב האישום, לקיחת אחריות מצד הנאשם טרם שמיעת הראיות, חסכון בזמן שיפוטי יקר וכן את העובדה כי האירוע היה ספונטני ולא מתוכנן, (לא צוין בכתב האישום המתוקן שהנאשם הצטייד מראש בכלי נשק) כך שלמעשה לא ניתן לקבוע שהמעשה תוכנן מראש, על פי עובדות כתב האישום מדובר במעשה ספונטני, כאשר בסופו של דבר הורשע הנאשם לצד עבירות של החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בעבירת סיוע לפציעה. במקביל, נתתי את דעתי גם לתוצאות האירוע (ת/1 ו-ת/2) ולנסיבות ביצועו שכן הנאשם יחד עם אחר פעלו בצוותא ותקפו את המתלונן. לנוכח מכלול נסיבות אלו, אני קובע שמתחם העונש ההולם לנסיבות המקרה נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי למתלונן.
- על כן ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:
- מאסר למשך 9 חודשים, בניכוי ימי מעצרו לפי נתוני שב"ס, אשר ירוצה בעבודות שירות באצטדיון סמי עופר בחיפה, הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 24/2/25 לא יאוחר מהשעה 11:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות מחוז צפון.
 - מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על אחת העבירות בה הורשע בהליך זה שלפני או על כל עבירת אלימות שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.
 - צו מבחן למשך 12 חודשים אשר יבוצע ויפוקח בידי שירות המבחן, במהלכו ישולב הנאשם בהליך טיפולי מתאים.
 - הנאשם יישא בפיצוי המתלונן בסך של 5,000 ₪ סכום זה יקוזז מסכום הפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 65055-06-23 והיתרה, בהעדר החלטה אחרת לסתור ובכפוף להוראות כל דין תוחזר למפקיד. מוסבר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את צו המבחן או את תנאי ההעסקה כדין ניתן יהיה להגיש בקשה לביטולם ובמקרה שכזה עניינו יוחזר לבית המשפט לצורך מתן גזר דין מחדש. ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים במידה וקיימים. ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.